

Sorbus alnifolia

Hoogte	8 - 12 (15) m
Kroon	eivormig tot rond,, halfopen kroon
Schors en takken	gladde, donkergrijze bast, takken purperbruin
Blad	ovaal, top kort toegespitst, opvallende zijnerf, dofgroen, 5-11 cm
Herfstkleur	oranje, rood, purper
Bloemen	in tuilen, Ø circa 5 cm, wit, mei/juni
Vruchten	rond tot ovaal, rood met geel, Ø 0,8 - 1,5 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	goed doorlatende, voedzame grond
Verharding	verdraagt halfverharding
Winterhardheid	5a (-28,8 tot -26,1 °C)
Windbestendigheid	redelijk
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Faunaboorn	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), voedselboom voor vogels
Toepassing	lanen en brede straten, speelpleinen, begraafplaatsen
Vorm	hoogstam boom
Oorsprong	Oost-Azië
Synoniemen	Micromeles alnifolia

Van oorsprong in Oost-Azië groeiend en daar een hoogte van circa 15 m bereikend. In Europa kleiner blijvend tot circa 8 - 10 m. De boom heeft een donkergrijze gladde bast. Jonge twijgen zijn olijfgroen en kleuren later donkerder. De bladknoppen zijn opvallend roodbruin. Het ovale blad lijkt sterk op dat van de els (Alnus). Het heeft 10 - 15 paar opvallende nerven en de bladrand is fijn dubbelgezaagd. Aan de bovenzijde is het matgroen, aan de onderzijde lichtgroen en zwak behaard tot kaal. In de herfst kleurt het in roze, oranje en rode tinten. Na de bloei volgen gele vruchten die langzaam rood kleuren. In verschillende stadia vormen ze in de herfst een bijzondere sierwaarde. Voor vruchtzetting is kruisbestuiving noodzakelijk, het is dus raadzaam meerdere exemplaren bij elkaar aan te planten.